

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-ut. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B-lyegtelen levelet nem fogadunk el. Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35., illetve Kispást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor terfoga 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czikora-féle házában, nem különben minden hazai postahivatal. Az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Gömörmege ipara és kereskedelme 1889-ben.

Lapunk múlt számában röviden megemlékeztünk arról, hogy a miskolci kereskedelmi és iparkamara jelentése a múlt 1889-ik évről a keresk. minisztériumhoz felterjesztetett. E jelentés füzet alakjában nyomtatva is megjelent s így alkalomul szolgál arra, hogy megyénknek kereskedelmi forgalmát áttekinthessük. Közérdekű dologról van tehát szó e füzetben, melyet iparosainknak és kereskedőinknek annál inkább figyelmébe kell ajánlanunk, mert ezen a téren a támogatást nem felülről, hanem alulról, jóformán önmagukból kell meríteniük.

A jelentés panaszszal kezdődik. Az iparkamarai előjáráság évről-évre be szokta terjeszteni jelentéseit a keresk. minisztériumhoz, de ott nemesak hogy figyelemre nem méltatták, de még el sem olvasták. A minisztériumban soha sem képezte tanulmány tárgyát a kamara egyetlen jelentése és javaslata sem. Tehát e jelentések alapján az ipar- és kereskedelemnek közvetlen tapasztalatokon nyugvó fejlesztése nem volt várható, s mindaz, a mit e téren megyénk felmutathat, jóformán a privát szorgalom eredménye. De egyesek bármily buzgalmat fejtsenek is ki, szakmájukban nagyobb eredményre csak akkor juthatnak, ha vállalatok az állam részéről is erős támogatásban és védelemben részesülnek. Így például a jelentés az egyes iparágakkal szakszerűen foglalkozván, kimutatja, hogy a gabonakereskedelem a lefolyt évben nem emelkedett, sőt városunk nem is szerepel a kamara területén levő fontosabb gabonapiacok között, dacára annak, hogy egy gőzmalom itt is van. Pedig a jelentés szerint ép a felvidék van hivatva arra, hogy Németország

tengeren túli versenyével megküzdjön, minek legnagyobb akadályja a gabonavám.

Ugyanez áll a borkereskedésre is. A kamara területéről több mint tizenhatezer métermázsza must került eladásra, melyet külföldi piacok s jelentékeny arányban a gömörmegei fogyasztók vettek igénybe; de a belterületen a termelő és fogyasztó közönség közt levő ellentét a borkereskedésnek jelentékeny akadályát képezi. A termelő védi a tőkén termelt bort, a kereskedő védi a borjavítás módozatait s a törvényhozás még mindig nem gondoskodott arról, hogy az érdekek mindkét irányban kielégíthessenek. Előnyös volna a borkereskedésben a súly mértéknek behozatala, amennyiben nemcsak a tévedések, hanem a visszaélések is ez által megakadályoztatnának.

A kézműáru kereskedés sajnos állapotban van. Egyedül a kék portékát gyártják hazánkban nagyobb eredménnyel, a többi ez idő szerint még osztrák és külföldi. E téren kereskedőink részéről semmi hazafisággal nem találkozunk. Különösen a felvidéki gyölesosok árasztják el megyénk piacait, s ezeknek ügyét az ipartörvény is védelmezi, pedig mindnyájan egy-két tőkepénzes üzérkedő igája alatt állanak, kik ölbetett kezekkel söpri be a gyárosoktól s a szegény gyölesosoktól befolyó perezenteket, óriás forgalmat eszközölve az osztrák és cseh gyárosoknak.

A kisipar viszonyait éléken világitja meg azon körülmény, hogy a minisztérium megbízása folytán az iparkamara ipartestületek szervezésével foglalkozván, megyénk néhány városában sikerrel működött, de Rozsnyón és Jolsván az ipartársulatok merev-ellentállása következtében épen semmi eredményt sem érhetett el. A városunkban pár-év óta fennálló általános ipartestület élénk

bizonyítéka annak, hogy a testületi működés nincs kártékony befolyással az egyes iparágakra; ép azért nem értjük Rozsnyó és Jolsva iparosainak merev magatartását, midőn a civilizáció gyorsan robogó kerekének akarnak ellentállani.

De minket közelebből a gyár- és vasipar érdek. E téren jelentékeny haladás észlelhető.

Igy: Pelsőczön a régi megyeház' épületét nagy szabású műfagyárrá alakították át Blum S. és társai. Dobsinán az erdőtermények értékesítésére gőzfűrészt állítottak föl, a tiszolci kohómű újabb vizálló téglákat gyárt, a puftóki gőzmalomot derék tulajdonosa száz lóerejű gőzgéppel látta el, Andrassy Manó spodium — esontliszt — gyárat vett, Coburg hg garamvölgyi vasfinomítót átalakította a modern technika követelményeinek megfelelőleg. Ez újítások és átalakítások a legkedvezőbb symptomái a gömöri gyáripar küszöbön álló fejlődésének. Megyénk területén négy vasöntő telep s három vasgyár működik, melyek közel negyed-fél millió forint áru nyers vasat termelnek s dolgoznak föl, melyekhez ha hozzávesszük a malom-, papir-, üveg- és fémáru-gyárakat, kitűnik, hogy megyénk lakosságának jelentékeny százaléka keresi a gyáripar terén kenyerét. A kamarai jelentés az egyes üzletágak átlagos évi forgalmáról és produkáló képességéről részletes előterjesztést tett a miniszternek, egyúttal minden egyes tételnél előadja javaslatait is, melyek a fejlődés érdekében fogantatandók volnának. E javaslatok közt van a dobsina-poprádi vasutvonal kiépítése is, mert csak ezután várható a garamvölgyi iparvasut létesítése, mint a mely e völgy vasiparának valóságos létérdeke.

Kereskedőinknek és iparosainknak különös figyelmébe ajánljuk e jelentést, melynek nemesak

TÁRCSA.

A farsang.

Az embernek nemesak az a feladata, hogy nehéz munkában, haszonkeresetben törje elméjét, testét, hanem az is, hogy megdöntött használat fel az élet örömeit; s párosítván időtöltésében a hasznost a széppel, a jót a gyönyörködtetéssel, felfrissítse lelkét, kedélyét. Szabad, — sőt jogunk is van ahhoz, — hogy amidőn az év legnagyobb részét munkában töltöttük, a télnek különben is unalmas és munkaszünetre rendelt napjaiból vigasgra, társalkodásra is fordítsunk valamit.

Volt a legrégebbi időben is a vigasságnak ily meghatározott ideje, s ez a farsang volt. Gergely római pápa (600. körül) vízkereztől bezárólag hushagyó keddig láttározta a farsang napjait, s ez a meghatározás van használatban mind ez ideig a keresztény államokban. Ez időköz használtatik legtöbbszörre menyekzőkre, táncvizgalmakra, társalgásokra, egy a közönséges falusi embereknél, mint a városiaknál, de a vizgalmak és zajos mulatságok tetőpontra hágának azon a napon, a melyen a farsang véget ér. Ez a nap egy valódi örömnapp, melynek megünneplése különösen a külföldi nagyobb városokban tűnik fel.

Az olasz, schweiczi és francia nagyobb városokban e napon rendeztetnek a Carnevalok, mely ünnepnek neve „caro vale“ latin szavakból ered, a mi magyarosítva „hus, isten hozzád“-ot jelent.

Baselben, Schweiz egyik legnagyobb és legődonabb egyetemi városában e napon mindenki, még a legszelidebb természetűek is kivétel nélkül az év többi részében megszokott tésdett állapotból és szilajj lesz, ki addig még vizet sem tudott zavarni. Az előkelőbb söresarnokok jörzsvendégeiket középkori lovagoknak felöltöztetvén, körmeneteket rendeznek, melyek míg tulesapongóak, triviálisak nem lesznek, — festőileg szépek. — Közepén a „sör király“ egy óriási sörös hordón ül, elől és hátul középkori jelmezbe öltözött lovagok és nők, gyalog és lóháton s ujjongások, dalolások és muzsikászó kíséretében bejárvák a nagy tereket, várva a „sör király“ ó felségének kedves parancsait, melyek csak ezen szóból foglalkvák „... ígyünk“! Iszik is mindegyik a mennyit csak elbir.

Párisban még nagyobb tulságba mennek az ily ünnepekkel. Maig is emlegetnek ott egy adomát régebbi időkbel egy török követről, a ki látván a hushagyó keddi Carnevalt, így irt Konstantinápolyba egy barátjának: „Van az évrnek egy bizonyos része, amidőn a francziáknak elmege az eszök.“ Mindezen eszem-iszom lakomákat, bachanáliákat látni kell, de leírni nem lehet.

Hazánk városában ily ünnepeket nem rendeznek.

a magyarnak még a nótája is szomorú, de kedves. Mula-tunk mi is, de úgy esedese. Szolid táncmulatságban, társalgásban keressük az örömet.

Nagyon sötét világnézettel is kellene annak birnia, a ki kedély-villanyozó táncmulatságokat, társalgásokat tiltani akarná. Böles intézkedése az a mindenhatónak, hogy az élet terhe alatt megroksdatt test enyhülést találhat fardalmi után az ártatlan mulatságokban, társaséletben, melyek az emberszeretlet nagy iskolái. Lángot, kedvet kap a lélek, megnyílik még az önző szív is, ha szerető baráti szívek, ha örvendezők karolják át. Jótékony, különösen a nemes gondolkodású nőkel való társalgás. Hisz a nők azok, kik gyönyörűségei, örömei a férfiaknak. Semmi sem viheti az ifju lelki esinosságát, formalitását oly jeles tökéletességre, mint a nemes szívű nőkel való társalkodás. Ez által lesznek kellemesebbek annak karakterében a vonások, ez által mérsékeltek szelidséggel, nyájassággal annak durvasága. Egyszóval: a ki soha sem társalkodott jeles tulajdonságú nőkel, nemesak édes örömtől fosztatik meg, hanem a társadalmi életben sem fog sokra menni. Életének legboldogabb óráit szeretetre-méltó nők között töltöttem el, s ha sorsom mostohasága, az emberek rosszasága, minden szeretetet, türelmet szívemből ki akarna vetni: azok a szelid érzések, melyeket a nőktől örököltem, nem engedik azt.

Tudom én azt, hogy valamit az aranyak is van salakja, úgy a nők között is vannak némelyek, kik abba a gyönyörű keretben nem illenek; kik vagy élesnyelvűséggel, vagy tulságos sok beszédűséggel távol tartják magoktól a komolyabb gondolkozású férfiakat; de az annál sajnálandóbb, ha éles nyelvüket mi hozzuk mozgásba. A mi a sok beszédűséget illeti, ugyanezak tekintésünk be a „m. kir. koresmákba“, hol a férfiak már a fülmegveresedéig megkenésölték torkukat, akad-e a nap alatt oly nő, ki gyorsabban hadarhat, vagy többet összebeszélne, mint ők. Ha akad is közöttök olyan, kitől jót nem tanulhatnánk, azoknak legnagyobb ostoruk ők magok, azokkal mi nékünk semmi dolgunk. Méltatlanokat büntetni a nők legjobban tudnak.

De azért kedves elmésségükért, a természetből tanult élesen látó ítélőtehetségükért, férfiak által nem utánozható előzékenységükért, kellemes humorjukért, ártatlan és oly felette kedves escaeskaságukért, melylyel a társalgást elevenítik, lehetetlen őket nem szeretni, nem becsülni.

Ha örülni akarsz az életnek, keress ily társaságot, akkor belátod, hogy a társadalmi élet jótékonyan hat rád. Terhedre lesz a zaj, a bachanália, ha érzed, hogy szived egy másikkal egygyé forr.

Tehát előre, éljen Carneval herczeg!

Ferber Albert.

Egy élet árán.

Elbeszélés. — Irta: Sajóvölgyi. — (Folytatás.)

„Bűnösnek érzem magam, kisasszony, s ezt beismerem. Bocsánatot azonban nem kérek, mert ha ma vagy holnap újból találkozánk a táncteremben, megint csak abba a hibába esném, ismét elkövetném a bűnt, két okból. Először is a tánczról vallott nézetemnél fogva. Különös, de valahányszor az embereket tánczolni látom, mindig eszembe jut annak a töröknek a megjegyzése, ki midőn először gyönyörködött volt a mi tüzelteli nemzeti tánczunkban s rendkívül el volt ragadtva a látványtól, a táncz végeztével kíséretéhez fordulva azt kérdezé a főurak egyikétől: „Azután mit fizetnek ez embereknek, hogy ily rendkívül izzasztó munkát végeznek?“ „Mit fizetnek a tánczolóknak? ismétlé a kérdést meglepve a megszólított főur, semmit; inkább ők fizetnek azért, hogy kiugrálhatják magukat“ s figyelmessé tevé a kérdezőt a cigányprimás előtt álló tányérba reptető ezüst huszasokra. — „No ez furesa“ — kiált fel bámulva a török s még sokáig rázogatta hitetlenül fejét. Mondott azután még valamit, de azt már elhallgatom“

„Az én nézetem is a tánczról, ha bár nem is ily szigorú egészen, de nem is sokkal enyhébb. . . . A mi pedig azt a szemrehányást illeti, hogy ez estélyen Margit kisasszonytól távol tartottam magamat: annak egyszerű magyarázatát abban adhatom, hogy társalgásommal, mely nem lett volna összhangban az ily estélyeken használatos virágos szólásformákkal, nem óhajtottam megszavarni a kisasszony hangulatát, mely mint észrevenni szerencsém volt, oly fesztelen és vidám vala, hogy az egész társaságba pezsgő életet öntött, mindenkit felvillanyozott.“

„Még ügyvéd urat is,“ egészíté ki bizonyos ezinzmussal Margit.

„Engem nem. Megkísérlettem, de nem sikerült magamra az estélyen jó kedvet erőszakolnom“

„Ez az öreg kor komolyságát affektáló fiatalok rendes büntetése;“ — jegyzé meg Aladár szavaira az ifju hölgy, s mosolygott.

„Tele vagyok az ember gyarlóságából eredő hibákkal, jól tudom, válaszolt Aladár kacagva a sarkasztikus megjegyzésre, de a kisasszony által említett hibáról még nem gondolkoztam. Köszönöm kisasszony, hogy figyelmettetett rá, füres óráimban majd elmélkedem fölötte“

„De azért nem javítja meg magát,“ — egészíté ki Margit.

„Ki tudja? Ha rajtam áll, s erőm lesz hozzá, . . . talán“

* * *

Régi dolog, hogy az ifju hölgyek emlékeztében a sok közül rendesen azon férfi foglal el maradandóbb he-

az az egyedüli célja, hogy az illető szakminiszterium figyelmét nagyobb mértékben felkeltse, hanem az is, hogy minden tekintetben tájékoztató s megbízható adatokkal szolgáljon az iparral és kereskedelemmel foglalkozó közönségnek arra nézve, hogy a kamara területe, melynek legnagyobb része megyénkre esik, minő helyet foglal el a hazai és világ-kereskedelemben.

E jelentésből, mint egy tükörből láthatjuk: hol állunk s mit kell még tennünk iparunk felvirágzása érdekében. Merkur.

Egy kis polemia.

Szeretnék kissé eltérni a mindennapi formuláktól, azért nem kezdtem soraimat azzal, hogy „a becses lapok multikori számában ilyen-olyan közlemény foglaltatott.” Tény az, hogy foglaltatott olyan is elég, a mivel bizony nem értünk egyet mi, kik nem vagyunk vádolhatók azzal, hogy Rimaszombat és a megye ellen vagy javára nézetünkben befolyásolva vagyunk.

Mi készséggel beismerjük, hogy nagyot haladt a város az utolsó évek alatt; a messze távolból is élénk rokonszenvvel kísértük a megyei élet minden mozzanatát, figyelemmel kísértük mint alakult át lassanként a falusias Rimaszombat egy esinos, eleven megyei fővárossá. Legyen megadva vezéremberének a mi őket megilleti: az érdem, de csak azt nem értjük, hogy ezen érdemeket miképen regisztrálhatta a multikori számban megjelent ezikknek tisztelt írója épen a „Korszellem” eszméjével kapcsolatban, holott — már ezt az egyet kénytelenek vagyunk egész határozottan állítani — Rimaszombatba a mai kor szelleme még meg nem érkezett.

Mert mi, magunk részéről a korszellem alatt értjük azon elvek és irányzatok összességét, melyeknek a mai emberiség — vagy legalább specialiter egy nemzet, a mi nemzetünk — hódol, de viszont azt hisszük, hogy e hódolat a nemzeti részek életében nem nyilatkozhatik másképen, mint azon elvek lelkes ápolásában, a társadalmi és közigazgatási terén lehető érvényesítésében.

Már pedig leszámítva az emberszeretetet, a könyörületeség nemes divatját, melynek érdekében különösen városi hölgyeink elismerésre méltó buzgalmat fejtenek ki, a korszellem többi elvei előtt bizony legtöbb intézményünk ajtóit mindaddig be vannak zárva.

És itt szeretnők sorba venni azon intézményeket, melyek körülöttünk, bennünk, általunk vannak hivatva élni, s szeretnők kimutatni, hogy ez intézmények mennyire állanak a korszellem színvonalán, s mennyit tettek annak érvényesítése érdekében; de tudjuk, hogy e lapok tere kiesiny, s az is száz meg száz mindenféle kérdés számára van lefoglalva, így meg kell elégednünk azzal, ha a sok közül csak egyet említek, a hová mi férfiak naponta eljárógatunk: a kaszinót.

Ez igen derék, s más viszonyok között rendkívül fontos intézmény életében ugyan miképen érvényesül a korszellem? Nem tudjuk, hogy a fent említett ezikk írójának van-e tudomása ezen testületben létrejött mozgal-

makról, arról, hogy mily ügyet kezdeményezett, és hogy feladatát miképen, mily eszközökkel igyekszik megoldani? E sorok írója a kaszinóban látott vagy husz kártyaasztalt, s az azokat körülgomolygó füstfellegben biliárd esattogás is jutott füleibe, egy kis szobácskában néhány újságkedvelő fogyasztotta az időszaki sajtó legújabb boglyáját szótalan esendőségben, s egy másik szobából elég élénk beszélgetés hangzott ki, de annak, hogy e házban a város és megye vezető intelligentiája gyűlenék össze a végből, hogy együtt a hivatalos korlátokon kívül szabadabb eszmecsereben, talán egy szobor felállítására végett mozgalmat indítson, vagy a napi kérdéseket szórakozva feldolgozza, avagy legalább hát a különben is széjjelhúzó társadalmi osztályok egyesítése érdekében talán egy vigalmat, estélyt vagy efféle kezdeményezzen — a mi a korszellem szerint mind feladatahoz tartoznék — mindennek e sorok írója nyomát sem látta sehol. Szívesen veszi, ha a többször említett multikori „Korszellem” című ezikk írója mindezek felől felvilágosítja vagy meggyőzi őt, de addig most még csak az marad véleménye, hogy Rimaszombatban — az emberbaráti intézményeket kivéve — a korszellem eljövételéről legfeljebb a három kaszárnya tanuskodik.

I d e g e n .

Rimaszombat, 1890. febr. 4.

Tekintetes Szerkesztő ur! A Málk Vilmos adótárnok ur által a „Gömöri Híradó” hírlap f. é. 5-ik számában közzé tett ezikkre vonatkozólag a következőkben válaszolok:

Előre becsátom, hogy a „Gömör-Kishont” ez évi 3. számában „Érdekes eset” cím alatt megjelent s fent tisztelt adótárnok ur által neheztelt közlemény közzétételénél semmi részem sincs. Soha sem volt természetemben a közhivatalok meghurcolása.

A mi a Málk Vilmos ur által bővebb fejtegetés alá vett kulesok letételénél követett eljárást illeti, a tényállás a következő:

Folyó év január hó 2-ik napján délelőtti 10 óra tájban személyesen mentem a helybeli kir. adóhivatalba s kérdést intéztem a pénztári főtisztviselő urakhoz az iránt, vajjon a vármegye használatában álló tűzmentes szekrények másod- és harmad kulesait letébe elfogadják-e? a mennyiben pénzkészlet szabályzatuk szerint ezen kulesok közhiteles pénztárnál helyezendők letébe. Felvetett ezen kérdésre azon választ nyertem, hogy a kulesokat eskis azon esetben fogadják el, ha erre nézve az adóhivatal az itteni m. kir. pénzügyigazgatóságtól engedélyt kap. — A vett ezen felvilágosítás nyomán intéztetett hivatalos megkeresésre a helybeli m. kir. pénzügyigazgatóság ez évi január hó 3-án 59. sz. alatt kelt hivatalos átíratával ezen vármegye alispáni hivatalát arról értesítette, hogy a helybeli kir. adóhivatalt utasította, miként: „Az alispáni hivatal megkeresésére a vármegye tűz- és betörés mentes szekrényének másod- és harmad kulesait, a vármegye pecsétjével lezárva vegye át.”

Ennek folytán alispán ur által megbízattam a letét fogantatására. Megjelenve az adópénztárnál, felkértem tők. Málk Vilmos pénztárnok urat a lepecsételt kulesok átvételére; ő azonban — beösmérem — udvarias modorban kijelentette, miként a letétet az általok is vett pénzügyigazgatósági rendelet daczára sem fogadhatja el. — De, midőn tőle a tapasztalt udvariasságot nem tagadom meg, egyszersmind határozottan kijelentem, hogy tőlem sem írásbeli megkeresést — melyet a fentiek

Nem szabad azonban gondolnunk, hogy Aladár látogatásainak megrikulása a gyávaságból eredő vissza vonulást jelentette. Nem. — Aladár egyszerűen vissza vonult, s ezt is tapintatosan, minden feltűnést elkerülő módon vitte véghez. — az volt félreértésen alapuló meggyőződés, hogy Margit őt nem szereti. Miután pedig Margitnak Perlakynak személyében komoly udvarlója támadt: erkölcsi kötelességének tartotta a visszavonulást — már csak Margit érdekében is — onnan a hol ő — téves hite szerint — úgy is csak az ötödik kocikerek számba ment. Ezen szomorú téves hitben pedig épen Margit magatartása és szavai erősíték meg Aladárt.

Margit ugyanis próbára akarta tenni Aladár érzelmeit, helyesebben mondva színvallásra akarta kényszeríteni Aladárt. Erre kitűnő alkalmat és eszközt látott Perlakynak mind gyakoribbá váló látogatásaiban. Valahányszor csak Aladárral találkozott s beszélgetett, Perlakyt mindig beleszótta a társalgásba; mindig tudott ez utóbbiról valami szépet, jellemzőt, dicséretet mondani. Azt vélte Margit, hogy ha Aladár csak részben is úgy szereti őt mint a hogyan Margit Aladárt, akkor e dicséretet féltékeny teendő, s a féltékenység vallomásra fogja majd kényszeríteni; ha pedig Aladár még ezek után is közönyt mutat, akkor úgy is hiába minden törekvése, mert ez világosan bizonyítandja, hogy Aladár nem szereti őt.

Margitnak Perlakyról mondott dicséret és magasztaló szavai mind meg annyi tördőfésként hatottak Aladár-ra. Ez csak a látszatnak hitt, Margit ártatlan, de mindkettőjökre végzetes esélet nem úgy fogta fel, mint a mi nő szándékkal azt Margit vele szemben alkalmazta. — Aladár úgy vélekedett, hogy Margit Perlakynak személyét elhalmozó dicséret nyilatkozataival félreérthetetlenül azt kívánja tudtára adni, hogy az ő bizalmas látogatásai most már fölöslegessé váltak. Szíve vörzött, de fájdalomat emberfölötti erővel tudta leküzdeni, eltűkolni. Mosolyogva hallgatta Margit dicséret szavait, sőt — hogy a szívében dúló kínos küzdelmet még csak sejtene se lehessen, ő is segített Margitnak a dicséretekben, magasztalva emelte ki Perlakynak sok olyan szép férfiúi tulajdonait mik az ifjú hölgy előtt még ismeretlenek voltak.

Ez időtől kezdve kiszolgáltatták magokat a kérelhetetlen sorsnak s rohamosan haladtak azon a végzetes uton, mely az életboldogtalanság pokol-birodalmába vezet.

* * *

Perlakynak ezalatt naponta ellátogatott Vidorékhoz s teljesen boldognak érezte magát Margit körében. A szép hölgy kedves, szíves volt s talán bizalmasabb is valamivel, mint az első látogatások alatt, a mi a gyakori találkozás természetes következményének tulajdonítható; csak hogy e bizalmas magaviseletet az ifjú megboesátható

szerint — a pénzügyigazgatóság sem kívánt — nem kért, sem ellen-nyugta átadását nem követelte, hanem egyszerűen elutasított. A ezikk ezen része tehát a tényállásnak meg nem felel.

Midőn ekként az átadást nem eszközöltem, felmutattam a pénzügyigazgatóság írásbeli rendeletét is; s támaszkodván erre, követeltem a kulesok átvételét. Sajnálatlall kell constatalnom azonban, miként az adó-pénztári főtisztviselő ezen rendeletben még csak bele sem tekintettek, sőt Belopotoczky József ellenőr ur következő szavakkal: „Csak nem vagyunk talán szolgálk vagy kocisok, hogy mindenféle rendeletet fogantassunk” — a felé nyújtott rendelettel s tőlem elfordult és tovább sétált hivatalos helyiségében.

A nagy közönségre bizom ezek után annak megbírálását, ha vajjon a vármegye alispánja által kiküldött I-ső aljegyzője személyes megjelenésével a felsőbb pénzügyi hatóság által nem követelt írásos megkeresést pótolja-e; továbbá, ha — feltéve, tagadva — nem pótolná, kötelessége-e a kir. adóhivatalnak akár a hivatalokat, akár a magánosokat felvilágosítani azon követelményekre, melyek mellett szolgálataikat érvényesíteni hivatják és kötelezék; hogy jogosítva volt-e tők. Málk Vilmos ur — bár udvariasan — Belopotoczky ur pedig — általános panaszként ösmert vastag modorával, felettes hatóságának rendeletét visszautasítani: s végül, hogy nem volt-e jogosult felháborodásom ezen vastag kötelességmulasztás felett, s lehet-e kárhoztatni engem a helyszínén történt ama szenvedélyes kifakadásomért, mely által az adóhivatalnak ezen eljárását botrányosnak neveztem.

Végül megemlítem, hogy én Málk Vilmos adótárnok urat kifogástalan pontosságú és udvarias hivatalnoknak ösmertem. És épen annyival inkább indít esodálatra a most vázolt eljárás, a melyet, — úgy vélem, — hogy egy elfogulatlan bíráló sem helyeselhet.

Lukács Géza, m. I-ső aljegyző.

Jolsva, 1890. jan. 30-án.

Tek. Szerkesztő ur! Gondolom, azt hisz tők. Szerkesztő ur, hogy csak Jolsva az a szerencsés város a megyében, hol csak névleg ismerik az „influenzát”. Csalódik! A mult heten itt is beköszöntött. De nem is esoda. Hisz a mult heti időjárás után nem is lehetett mást várni; mert egy nap hullott a hó, azoknak öröme, kiknek szájkájukat a rozsdá marja, s másnap locs-pocot találtunk, majd verőfényes tavaszi nap sütött, majd köd borította a szomszéd hegyeket, miből a városnak is kijutott, s különösen jan. 22-én, midőn a tisztujtás volt, a nappal éjjellel változtatta úgy, hogy a sötétséget szintugy harapni lehetett.

Ily időjárás után nem is esodálandó, ha az influenzások száma elég nagy. (Ezt különben nem dicsékvéskép említem). Az orosz nátha nem került el a honvéd lakanyát sem. Oda is ellátogatott s vagy tíz egyennél lázzal, hányással és hidegleléssel jelentkezett.

A legnagyobb köd jan. 22-én a tisztujtás napján volt. Alkalmatlan vendég lett volna, de kifogt rajta, mert a szavazati lapokra nem nagy szükség volt. Bornemisza László alispán ur elnökle mellett egyhangulag megválasztattak: polgármesterré az eddigi szeretve tisztelt polgármester Remenyik Ede; városi ügyészre: Czibur Imre; árvászeki előadóvá: Bazillies Gusztáv; pénztárnokká: Bankó János; számvevővé: Farkas György; aljegyzővé: Habány József; közgyámává: Hoffmann Miksa lemondása folytán Madarasz József. Csak a gazdászokra és mezőbíróságokra volt szavazás. Az előbbienre Szikora Andrást; az utóbbira Czirbesz Lajost emelte a bizalom. Eljenek sokáig a város szellemi s anyagi felvirágoztatására! — Választás után közeled volt, mi a legkedélye-

önhiességében arra magyarázta, hogy Margit szívében sikerült a rokonéretet felébreszteni. Tovább nem akart tehát várni elhatározta magát a döntő lépésre. Először is Vidornénak nyilvánítá komoly szándékát s megkérte Margit kezét.

Az ezredesné öröme határtalan volt. Perlakynak, a esinos, művelt és szép jellemű ifju, a megye legvagyonosabb birtokosa, kire a legfényesebb jövő vár; ki előtt az emelkedés, a hatalom magas polezának utjai tárva-nyitva állanak; kit a legbüszkébb arisztokrata családok is igen szívesen és minden gondolkodás nélkül látnának „kékverű” családtagjaik sorában; oly szerencse Margit, a vagyon-talan árvára, minőt még álmodni sem mert volna a jó nagynéne.

Örömkönyvek közt ragadta meg az ezredesné Perlakyn kezét s kifejezést adott annak, hogy mennyire megtisztelve érzi magát, házat a házassági ajánlat által; de egyuttal arra kérte az ifjut, hogy még egy napig, — miatt ő Margitot előkészíti a nagy eseményre, — várjon a leánynak teendő vallomás — és ajánlattal, mely halasztásba Perlakyn szívesen beleegyezett.

Midőn Vidorné és Margit magukra maradtak, az kimondhatatlan anyai jóság és szerető gyengédséggel ölelte meg s esókjaival pazarul halmazta el Margitot. E szeretetteljes gyengédség nem volt újság Margit előtt s ő is, — mint szokta, hévvel karolá át nevelő-anyját, kezeit, arzat ezókokkal illeté s szeretetet és hálát sugárzó tekintettel nézett azokra a tisztá jóságot kifejező szemekbe s ragaszkodó simulással hajta fejét nagynéne boldogságtól ziháló keblére. — Perczekig tarták így átkarolva egymást boldog önfeledségben, midőn Margitot az édes merengésből egy arézara alá hullott forró könyesepp rázta fel. Nagynéjére tekintett s megriadt, midőn azokat a jóságos szemeket könyben uszva látta.

„Az égre, jó anyám! valami bajod van? Mi idézte elő azokat a könnyüket, miket szempilláidon harmatecep-ként látok ragyogni?”

„Légy nyugodt kedvesem, legesekélyebb bajom sincsen. A szememre lopódzó könnyük akaratlanul törtek elő egy gondolatra, mely e perczben lelkeket uralja.”

„Nem szabad tudnom, kedves anyám, azt a gonosz gondolatot, mely jóságos tekintetedet könnyűvel mérészelte elborítani?”

„Miért ne? lányom. Arra gondoltam, minő szomorú lesz az én életem, ha nekünk egymástól majd el kell szakadnunk.”

„Egymástól elszakadunk? Nekünk? — kérdé ijedten Margit, — hogy értsem ezt, jó anyám?”

„Kis bohó te!” — mond szeliden mosolyogva az ezredesné. — „Csak nem maradhatunk örökké egymás oldala mellett.” (Folyt. köv.)

sebben folyt le. Nem volt hiány toasztokban sem. Az alispán urat, a polgármester urat, majd a városi tisztviselőket, majd a választókat, a képviselő-testületet stb. eltették.

Ugy látszik, hogy már csak névleg lesz tél: pedig még a tél örömeit nem is lehetett élvezni. Nem volt jó szánat, sem jég s nem is lehetett a koreszolyázást, e testet edző s lelket üdítő sportot akként üzni, mint tavaly. En még is pörül jártam, mert akarva, nem akarva kénytelen voltam lábvizet használni. Pedig egy kicsit nagyon is friss volt. Legalább egy kis kacaját okoztam a hölgyeknek.

No! ez ugyan vajmi kevés kárpótlás, mert tudom, hogy a náthám persze magyar — Szent János napig szerencsétlenül fog. — Higye el Szerkesztő ur szivesebben fogom tűrni a magyar náthát akár hatvan esztendőig is, — hisz ez nem is sok — mint a muszkát, akár mily rövid lefolyású — egymásután kétszer. — Én a náthában is csak a magyart pártolom. Hiába önző az ember!

r. l.

Helybeli hírek.

Egyházi látogatás volt e hó 2-án a rimaszombati ev. ref. egyházban. Az egyházi látogatók fiatalabb tagja Vathay László rimaszécsiek lelkész megható alkalmi szónoklatot tartott a templomban, melynek végeztével az egyháztanács tagjai a paplakon gyűltek össze, hogy az egyházmegye küldöttének számot adjanak arról, miként sáfárkodtak egy éven át az ur veteményes kertjében. — Itt a gyűlést Ruszkay Gyula jánósi ev. ref. lelkész töle megszokott szép beszéddel nyitotta meg s megvizsgálta a múlt évi számadásokat, jegyző- és anyakönyveket, melyeket kifogástalan rendben talált. Az egyháznak az 1890. évre előirányzott költségvetése több mint 1000 frt felesleget mutat. — A gyűlést kedélyes lakoma követte, melyen Bakcsay István, Ruszkay Gyula, Molnár József és Szabó József mondtak feköszöntőket.

Kinevezés. Főispán ur ő méltósága, alispáni előterjesztés folytán, Rónay Gyula megyei díjnokot, eddigi szorgalma s szakértelemmel párosult buzgalmánának figyelembe vételével, helyettes megyei kiadvó nevezte ki.

Athelyezés. Feledy Ferenc kir. járásbírósi joggyakornok Rozsnyóról hasonló minőségben a helybeli kir. törvényszékhez helyeztetett át.

Halálozás. Szabadságharcosaink száma egygyel ismét megfogyott. — Január 29-én hunyt el Turny Ferenc kir. törvényszéki írnok s 1848-iki honvéd, kinek temetése nagy részvét mellett folyt le január 31-én. A gyászkiáltásban részt vettek: előjárói és hivataltársai, valamint néhány régi honvéd pajtása is. Béke poraira!

Farsang utolsó napján a helybeli nőegyesület társas estélyt rendez, melyre a meghívókat már szét is küldötték. E jó formán új fajta mulatságot művelt közönségünk figyelmébe nem csak a játékok érel iránt való tekintetből ajánljuk, a mennyiben téli időszak folyamán alatt a nőegyesület árvái fölötté megszorodván, azok ellátása a pénztárt terhel. De azért is, mert ezuttal alkalmunk lesz a régi jó idők emlékeztetése kaszinói estélyek egyikét mintegy felelevenedve átélvezhetni. A nőegyesület előjárósága, mely a multban annyi szép sikert mulatságot rendezett, ezuttal is biztosítékkal szolgálhat arra nézve, hogy a társas estély minden nemű élvezetekben gazdag lesz, a nélkül, hogy a közönség nagyobb mértékben megterhelhetnék. Belépti díj személyenként egy forint.

Az influenza, mely városunk minden rendű és rangú lakosát januárban annyira meggyötörte, fogyó félben van. A mult héten még javában dühöngött s e miatt a főgymnásiumban sem kezdtek meg esítörtökön a tanítást, mint jelezve volt. E héten, a tanulók sorában alig volt hiány s így alapos reményünk van arra, hogy a járvány pár nap alatt teljesen megszűnik, mi a tanítás sikere érdekében előtérbe szűksége volna.

Községi hírek A mult hét derekán híre járt, hogy városunk utcáin veszett kutya csatangolt s állítólag néhány tanuló megmárt. E hírből kifolyólag gymnásiumunk igazgatója kérdést intézett a városi kapitányi hivatalhoz, honnan azt a megnyugtató választ kapta, hogy a hír minden alapot nélkülöz.

Hernyőszedés. Kertés gazdáink okulhatnak a tavalyi példán: annyi hernyó talán még soha sem volt Rimaszombanban, mint most egy éve s így kilátásunk lehet arra, hogy gyümölcsfaiknak e körülhatlan pusztító az idén is megjelenjen. Jó lesz tehát előre gondoskodni arról, hogy minél kevesebben pusztítsanak, mit az által érthetünk el, ha február havában a hernyótojásokkal telt száraz galyakat gondosan leszedve elégetjük. A hernyótojás szedésre az illetékes hatóság is kiterjeszthetné figyelmét.

Nyilvános számadás. A rimaszombati polgári olvasókör választmánya által jan. 26. megtartott táncvizsgálatom 69 frttal gyarapította az egyet pénztárát. Ez alkalommal felülfizettek: Miskolczy István 1 frt 20 kr., Molnár Lajos 1 frt 20 kr., Konyha Géza 1 frt 20 kr., Stechlinszky I. 60 kr., Özv. Kohut L.-né, ifj. Csapó Jánosné, Tóth József, Csapó Jánosné, Borsos S., Csapó L., Kandra J., Szabó J. mérsáros, Zsuffa K., Kubik F., Molnár J. 40—40 krt. Soós Gyula, Rakottay L., Bombik Gy., Lőkös L. ifj. Kandra J., Kovács L., Szabó K., Rakottay D., Valka Gy., Almássy L., Kozséhaha L., Mindszenti B.-né, Lenkey S.-né, Dienes J., Tóth L., Spuriusz J., Klekovic A., Kottas R., Rábely M., Tarján F., Barna L., Insitörisz E., Deli E., Herman V., Stolcz L., Stech K., Lengyel S., Rásky L., Cseh J., ifj. Lengyel P., Lovasanyi B., Simko N., Lovasanyi Z., Benyo B., Szabó J. kriston, Balók L., Braun L., Teley A. 20—20 krt. — A könyvtár gyarapítására beküldtek: Lőkovits Lipót 2 frt, Lőrinczy György 1 frt, Varga Lajos 1 frt, Kerekes Lajos 1 frt, Rónay Gyula 1 frt, Báthory Ferenc 1 frt és Vajda István 1 forintot. — A kegyes adakozók és felülfizetők fogadják e helyen a rendezőség őszinte köszönetét.

Vármegyei ujdonságok.

Geduly Lajos dunáninneni evang. püspök elhunyt folytán megürült főrendiházi helyre a hivatal viselés sora szerint Cékus István tiszakerületi ev. püspök fog lépni.

Halálozás. A Vajda- és Okolicsányi-családotkat súlyos csapás érte Ladányi Lászlóné szül. Okolicsányi Gizellának elhunytával: a megboldogult házasságának 3-ik évében ragadta ki a halál boldog családi köréből. Béke poraira!

Műkedvelői előadás. A jolsvai műkedvelő társulat hushagyó kedden az oda való nőegyesület és honvédtiszti

őzvegyt egyet javára a „Vörös hajú“-t fogja előadni. Az előadást tánc követi.

Nagy-Rőcse r. t. város tisztikara a f. hó 24-én tartott tisztújítás alapján a következőképen alakult: Polgármester: Stefancsik Károly, főjegyző: Prépoka Károly, ügyész: Bárdossy Pál, pénztáros: Damrelly Pál, számvéző: Petermann János, tanácsosok: Homola András, Csenka Béla, Remenyik Dénes, Cseh János, Nandrássy Gusztáv, Petermann János. Orvos: Dr. Posevitz Albert, városi gazda: Petermann Keresztély. Árvaszéke pedig ekkép: árvaszéki elnök: Stefancsik Károly, előadó: Prépoka Károly, közgyám: id. Vieszt János, ülnök: Remenyik Dénes, jegyző: Gaján Viktor.

Nagy-Rőczeről írják, hogy a f. hó 24-én megtartott tisztújítás alkalmával a régi tisztviselők — alig egykettő kivételével — megmaradtak. A tisztújítást a vendéglő nagy termében rendezett banket követte, melyen megyénk köztisztviselő- és szeretetben álló alispánja, ki a választást vezette, a város közönségének nagy sajnálatára meg nem jelent, mert hivatalos ügyei sürgős elutazásra kényszeríték. A város közönsége nevében eltette őt Prépoka Károly, majd Molitorisz János kir. járásbíró az újonnan megválasztott tisztikarra s annak élén álló polgármesterre emelte poharát. A „Szózat“ lelkes elzengése s Stefancsik Károly polgármester hazafias beszéde rekeszték be a szépen sikerült közebédet.

A nyustyai papválasztáshoz A nyustyai egyházi ügy rendezése kiküldött kerületi-bizottság tagjainak f. hó 2-án d. e. 11 órakor kellett volna a helyszínen Nyustyan megjeleni, mi végből egyházi közgyűlés is hivatott egybe, azonban a közgyűlés tagjai akadályozva lévén, a kitézött határidőben meg nem jelentek, s így a dolog jövő vasárnapra f. hó 9-re halasztatott el. Ugy látszik, hogy karbantartalom alkalmazása nélkül nem sikerülend az egyházi ügy rendezése.

Farsangi naptár. Tornallyán e hó 16-án lesz az iparosok bálja a „Fehér ló“ nagytermében. Tiszolozon február 15-én a vasuti altszék rendeznek táncmulatságot a városi vendéglő dísztermében két forintos belépti díj mellett. Ugyanezen napon a rozsnói tűzoltók is táncolni fognak; ezt megelőzőleg f. hó 8-án a rozsnói polgári-társalgó egyet a városház termében pikniket rendez.

Farsang. A klenőzi ifjuság mult hó 25-én meglehetősen sikerültnek mondható táncmulatságot rendezett — melyen Bari Loizi zenekara mutatta be tudományát. — Ugyanezen Tiszolozon tartatott f. hó 2-án az ugynevezett kovács bál, mely mint mult évben úgy most is a logkedélyesebben folyt le.

Hídvám A keresk. miniszter 1279. sz. rendeletével megengedte, hogy Gömörmegye a sajó-püspöki Sajo-hídon tíz évig vámot szedhessen. Díjtételek: minden nagyobb szarvasmarha, ló, borjú, esikó után darabonként 1 kr., szopós borjú, bárány és esikó vámmentes: 10 drb juh, vagy 5 drb sertés 1 kr., ezen felül minden darab az egységig számig 1 kr. Szekér 2 lóval, vagy 2 szarvasmarhával 3 kr., azontul darabonként 1 kr.

A vadászok hatalma. Hogy mennyire hozzászoknak a vadállatok is a lármá, zaj és zöröghez, holott általános tudva van, hogy különösen a félnébbje, az erdő mély esőndjében keletkező legkisebb neszre már megriad, például réa, mi legközelebb a Tiszoloz felé menő vonat utasai előtt történt, ugyanis a vasuti vágány mellett legelő nyul, csak akkor eredt futásnak, midőn a már mellette elhaladt mozdony kéményéből leluhó tüzes pernye, bört megégette. — Ismét a nyustyai vasuti állomás felett — hol a líker-kohó-telepi kis örök-mozdony folyvást dühörög s visitöz — alig 50 ölnyi magasságban a vaddisznó kedélyesen logelészik; s nem egyszer történik, hogy az utas Nyustya és Haesava között — az erdőben bámész őzeket lát alig 80—100 lépésnyire a dühörög vonattól.

Vegyes hírek.

Fáy László orsz. képviselőnk a budapesti nemzeti kaszinó a folyó évre választmányi taggá ismét megválasztotta.

A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület aljegyzői állomására legtöbb szavazatot Antalfi László és Terhes Pál nyertek. A szavazatok 35 egyén között oszolván meg, új szavazás tüzetett ki, melyre Antalfi László és Terhes Pál az első szavazásnál legtöbb szavazatot nyert lelkészek vannak kijelölve.

A hazai evang. egyház gyászja. Dr. Geduly Lajos a dunáninneni ág. evang. egyház kerület püspöke m. hó 29-én Pozsonyban elhunyt. Halálát egy rázkódás okozta, mely elesés következménye volt. A jeles főpap egykor megyénkben is nagy szerepet vitt: főgymnásiumunknak, az egyesület előtt, Osgyánban, növendéke volt. Papi pályáját Szikálnok kezdte s Ochtinán folytatta s egy időben gömöri táblabíró is volt. 1858 óta pozsonyi lelkész s három év múlva a dunáninneni ág. ev. egyház kerület püspökévé — később főrendiházi taggá lett. A felvidéki pánszlaviszmusnak egyik legkerülhetlenebb ellensége volt s így halálát minden magyar hazafi igaz lélekkel gyászolja.

Vörös kardparbaj jó barátok közt ezim alatt, a „P. H.“ tudósítást hoz egy rimaszombati előkelő család tagjának Hamaliár Lajosnak és Ledniczky Dezső honvéd főhadnagynak parbajáról. A parbaj oka H. L.-nak a zsidók ellen tett gáncsoló kifejezése voltak, miért őt L. D. főhadnagy provokálta. A két fél 11 év óta élt egymással baráti viszonyban, de H. L. nem tudva, hogy barátja zsidó. Miután azonban értésére esett, hogy a zsidók elleni kifejezéseket L. magára vette, H. L. kijelentette, hogy sérteni egyáltalában nem volt szándékában. De L. D. e kijelentéssel nem volt megelégedve, — mire H. L. még arra is hajlandó lett volna, hogy az illető társaság előtt kinyilatkoztassa, miszerint szavai nem vonatkoznak L. D.-re — azonban a főhadnagy, ki egyuttal vivőmester is, minden áron parbajozni akart s szándékáról csak abban az esetben tett volna le, ha H. L. tőle boesánatot kér. Így az ügy karddal intéztetett el. A parbajban H. L. sértetlen maradt, L. D. pedig megkapta az elégtételt két hatalmas seb alakjában, melyek következtében pár hétig az ágyat fogja nyomni.

Magyarország tiszti cím és névtára ezimü kézi könyv új kiadására a kereskedelemügyi miniszter ur az országos m. kir. statisztikai hivatal utasítván, ezen válatat kivételesen f. évi január hó végével megindított, illetőleg már a mult év végével megjelent tisztújítások eredményét is magában foglaló kézi könyv, mult hó vé-

gével megjelent. — Előfizetési ár 4 frt volt, bolti ára azonban már 5 frt leend, s 100 innyi = 800 lap terjedelemben s nagy 8-ad rétti alakban jelenik meg a könyv, melynek tartama főfejezetek szerint: A felséges uralkodóház családtagjai. O. es. és kir. Felsőháznak s királyné O. Felsőháznak udvara. Főhercegek és főhercegnők udvarfartásai; es. és kir. közös külügyminisztérium, es. és kir. közös pénzügyminisztérium, es. és k. hadügyminisztérium, es. és k. főszászék. Zászlós urak. A főrendiház és a képviselőház (lakezimeivel a tagoknak), a magyar minisztériumnak, köztörvényhatóságok, tanintézetek, egyházi hatóságok (minden vallásbeli), a bíróságok, a m. kir. főszászék, ugyanígy tartalmazza Horvát-Szlavonország minden nemű közhivatalai s ezeknél alkalmazásban álló egyének neveit, ezimeit és lakhelyét. A mintegy 50.000 nevet magában foglaló betűsorossal ellátott mű megszerzését csak ajánlhatjuk.

A kereskedelmi s iparkamara elnöke és titkára szerdán nyújtotta át a kamara évi jelentését Baross miniszter urnak és Lukács Béla államtitkár urnak. Látható örömmel vette át a jelentést a miniszter ur és kifejezést adott meglegedésének, hogy a kamara a miniszter óhajtatásának ily gyorsan tett eleget. Futólag átlapozta a jelentést és határozottan megígérte, „hogy nagy figyelemmel“ fogja azt maga is elolvasni s tanulmányoztatását elrendelni. Közölte egyuttal a kamarával, hogy a kerület kikerekítése kérdésében is határozott már. Hevesmegeye a miskolczi kamarához fog esatoltatni. Nógrádmegyét — nagy sajnálatára — nem esatolhatta ide, mert akkor a beszerzebányai kamarának anyagi helyzete lett volna veszélyeztetve. A miniszter még több ügyben tudakozódott s jó indulatának biztosítása mellett nyújtott kezét a küldötöknek. Lukács Béla államtitkár kijelenté, hogy jelentőséget tulajdonít a kamara szorgalmának, mert biztatólag hat, s mert a kamarai jelentések csak is akkor bírnak nagy közgazdasági fontossággal, ha idejében terjesztetik elő. Tanulmányozását szintén megígérte.

Az alvás tartama. A régi közmondás azt tartja, hogy hét órát aludni elég fiatalnak öregek; az orvosi tudomány azonban e közmondás értékét megváltoztatta, a mennyiben az alvás időtartamát, bizonyos okoktól tette függővé. A valódi tényállást sokkal inkább megközelíti egy későbbi közmondás mely szerint: egy órát alszik a kakas, kettőt a ló, hármat a szerető, négyet a kereskedő, ötöt a gazda, hatot a tanuló, hetet az ur, nyolcezt a dáma, kilencezt a rest.

Milyenek az orvosok? Az orvosnak három alakja van: mikor beteg előtt megjelen a nyugal. — ha visszateríti a sir széléről Istent, — mikor a honoráriumot kéri — sátán.

Bírói letelte helyezett kártalanítási összegekre vonatkozó magánjogi igények eldöntésénél s a kártalanítási összegek kimutatásánál követendő eljárás szabályozása tárgyában (1888. évi VI. t.-cz.) a m. k. igazságügyi miniszter ur 45.896/889. szám alatt rendeletet boesított ki, mely az 1890. évi január 1-én életbe lépett nagyfontosságú s valamennyi érdekelt közönségre nézve különbözőketlen rendelet lenyomatban — példányonként 20 kr-ával az „Országos törvénytar“ szerkesztőségétől (Budapest IX. kerület, Lónyai-utca 11. szám.) megszerezhető.

Községi és körjegyzői állások üresedésbe jöven, azoknak ideiglenes betöltésénél helyettesekül gyakran oly egyének is alkalmaztatnak s alkalmaztatnak, kik a jegyzői állás betöltésére képesítve egyáltalán nincsennek. — Ezen visszás állapotokat megszüntetendő a m. kir. belügyminiszter 79192/IV. b. sz. számú körrendeletével felhívja a törvényhatóságokat, hogy a községi és körjegyzői állások betöltésénél — akár véglegesen akár ideiglenesen, vagyis helyettesítés útján történjék az: a jegyzői képesítvény bírása s még az is, hogy az illetők 24 évesek és nagykorúnak legyenek, megkívántatik.

Javitóinteztet leányok számára. A pénzbüntetésekből befolyó összegek egy részét javítóinteztetek felállítására fordítják. Hazánkban Aszódon és Kolozsvárt létesítettek a büntetés pénzből javítóintezteteket, — de ezek kizárólag csak fiúk számára rendeztettek be. A belügyminiszter egy leány javítóinteztet felállításáról is gondoskodott s a hiányt pótló intézmény deczember havában meg is nyitott Rákos-Palotán. Az új intézet iránti érdeklődésre Teley Géza miniszter körrendeletben hívja föl a vármegyék közönségének figyelmét.

A legnagyobb és leggazdagabb árjegyzék, melyet magyar czég valaha kibocsátott, tagadhatatlanul Mauthner Ödön az ország határain túl is épen úgy mint idehaza tisztelt budapesti magkereskedőnek a napokban megjelent legújabb képes árjegyzéke. Ha esodák történének s Ben Akiba véletlenül feltámadna, ugyanecek nagyot nézne, hogy az ő híres mondását, mely szerint „semmi sem új az ég alatt“, Mauthner Ödön milyen kézzelfogható érvekkel ezáfolja meg minden évben újra. De esodálatos is, hogy mily kifogyhatatlan forrásból meríti e czég azokat a kellemes meglepetéseket, melyekkel árjegyzékében a gazda- és kertészközönség iránt való figyelmét évről-évre újabb alakban tanúsítja. A mezőgazdasági és kerti ujdonságokkal ismét tetemesen bővített legújabb árjegyzék is, melyet voltaképen illusztrált mezőgazdasági és kertészeti kézikönyvek nevezhetnők, erről az elismerésre méltó figyelemről tanuskodik s azt mutatja, hogy kiadója mily éber tekintetben meg tudja válogatni mindazt, a mi a gazda és kertészközönség érdekében jónak s mezőgazdaságunk és kertészetünk fejlesztésére üdvösnek mutatkozik, a mit különben „A növények magról való tenyésztése“ című nagy áldozat árán az imént kiadott könyv is fényesen bizonyított. Nem dicsértéppen írjuk ezeket — mert a nemes és elismerésre méltó törekvés maga magát dicséri, hanem azért, mert hírlapírói kötelességet mulasztanánk, ha ezen, a termelő közönség igényeit minden tekintetben kielégítő s bármely asztalnak is díszére való, s minden részében magyar kiállítású árjegyzéktől tudomást nem vennénk. Ismerve a czég előzőkenységét, arról is meg vagyunk győződve, hogy bárkinek ingyen és bérmentve megküldi, aki e végett levelező lapon hozzá fordul.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

146. sz. — A vezetésem alatti rimaszombati kir. törvényszéknél elhalálozás folytán üresedésbe jött írnoki állásra a m. kir. igazságügyminiszter ur ő nagyméltósá-

gának 1890. évi február hó 2-án kelt 439. számú rendelete folytán ezennel pályázatot nyitok.

Felhívtnak mindazok, kik ezen évi 500 forint fizetés és 100 frt lakbérrel javadalmazott állást elnyerni ohajtják, hogy életkorukat, az 1883. évi I. t. cikkben körülírt képességüket, nyelvismereteiket, és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt sajátkezűleg írt folyamodványukat ezen hirdetésménynek a hivatalos lapban harmadszor megjelenésétől számított négy (4) hét alatt, — a községi hivatalban állók hivatalfőnökeik útján, — hozzám annál is inkább nyujtsák be, mert a nem szabályszerű uton vagy elkésve érkező kérvények figyelembe vételét nem fogom.

Megjegyzetitek, hogy a fenti magas rendelet szerint csak oly egyén fog kineveztetni, ki a telekkönyvi vizsga sikeres letételét okmánnyal igazolja.

Kelt Rimaszombatban, 1890. évi február hó 4-én.
Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**
Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

Három egymásból nyíló és egy előszoba-, konyha- és kamarából álló lakás, a **losonci** (előbb zöldfának nevezett utca) 38. szám alatti házamban 1890. évi május 1-től bérbe adandó.

Löcherer Tamás.

Nyári legelő és vetni való óriás porosz „zab.”

Kiadó a baraczei 250 frtért; bakti 300 frtért; pendelesi 400 frtért; és a szabadkai legelő 450 frtért. Zab ára métermázsanként **10 forint** Farkas Abrahámnál Rimaszombatban.

Meghívás.

A „nyustyai takarékpénztár részvény-társaság” IV. évi rendes közgyűlése **1890 évi február hó 16-án d. u. 2 órakor** a takarékpénztár helyiségében fog megtartatni, melyre a t. ez. részvényesek tisztelettel meghívtnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1889. évi üzlet eredményről.
2. Mérleg jóváhagyása, — felmentvény megadása és a tiszta nyereség felosztása iránti határozat hozatal.
3. Igazgatóság és felügyelőbizottság választása.
4. Indítványok.

Kelt Nyustyán, 1890. január hó 26-án.

2-2

Az igazgatóság.

„EGYETÉRTÉS”

Huszonegyedik évfolyam.

Legnagyobb politikai napilap.

Megjelen minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után is.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy hónapra	1 frt 80 kr.
Három hónapra	5 „
Hat hónapra	10 „
Egész évre	20 „

Előfizetések bármely naptól kezdve teljesíthetők s legezélszerűbben postautalvánnyal Budapestre, az „Egyetértés” kiadóhivatalába (Keckeméti-utca 6 sz.) küldendők.

Eladó ház.

Rimaszombatban a **Kmetty-utczában** egy kőből épült egészséges jó fekvésű lakóház, örök áron eladó. — Értekezhetni lehet a tulajdonos **Szabó Károly** földbirtokossal Rimaszombatban.

Fontos regále-bérlőknek.

Rum, szilvórium, törköly- és seprőpálinka

ugy nemkülönb mindenemű
LIKŐR, SZESZESITAL- és ECZET
hideg uton minden készülék nélkül előállítható
WATERICH ARNOLD

Budapest, Dohány-utca 51. sz.

(az izr. imaház átellenében)

a jutalmazott **esszenciák** és **ätherikus olajok** által.

Vizahólyag, glycerin, bor-zamat, savtalanító por, borszinek, borsesz, derítő-por és mindenemű borbetegségek elleni szerek raktára.

Kezelési utasítások és árjegyzék ingyen.

Parafadugaszok és ezinkupak.
Szesz megtakarítására való pálinka-erősítő esszencia 5-5

Ügynök felvétetik.

Árlejtsési hirdetmény.

A losonci állami tanítóképezdénél teljesítendő helyreállítási és bádigos-munkákra, — és pedig: a helyreállítási (kőműves és asztalos) munkákra 941 forint 20 kr., a bádigos-munkákra (galvanizozott tető- és lefutó-esatornák, katlanok és az egész fölhelyezés) pedig 927 forint 50 kr. engedélyeztetvén a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztérium 1888. évi 29772. számú magas rendeletével: ezen munkákra, ugyanazon magas minisztérium 1889. évi december 21-én, 23870. sz. a. kelt magas rendelete alapján, az első árlejtsési eredményeinek figyelmen kívül hagyásával, ez évi február hó 25-ének délutáni 4 órájára, újabb, másodszori árlejtsési tárgyalás tüzetik ki. A vállalkozni akarók ajánlataikat a kitűzött ideig zárt-leveleiben adják be. A részletes munkaleírás a képezdei, igazgatói irodában mindenki által megtekinthető. — Az ajánlatoknak a munkaleírás minden pontját föl kell ölelniök s a vég-engedményt perczentekben kell kifejezniök. Minden zárt-levelebeli ajánlat a képezdei igazgatói hivatalhoz küldendő.

Losoncz, 1890. évi január hó 28-án.

A képezdei igazgatóság.

MAGVAK.

Szavoszt Alphons

magkereskedése és gazdasági cikkei üzlete

Budapest, V., Arany János-utca 11.

tudatja a n. é. gazda és kertészkedő közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos

here, fű, répa, konyhakerti és virágmagvakkal

dusan felszerelt raktárát.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Farsangi idénycikkek.

LÖFKOVICS LIPÓT

NŐI- és FÉRFI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE, VALÓDI KARLSBADI CZIPŐK és CSIZMÁK RAKTÁRA
RIMASZOMBATBAN

a főtéren, az ujjonnan épült SAMARJAY-féle házban.

A legmélyebb tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint a küszöbön levő farsangi idény alkalmából üzletemet

FARSANGI (báli) CZIKKEKKEL

dusan berendeztem; — a legnagyobb választéku női- és férfi divatcikkek, báli belépők, fejdíszek, csokrok, virágok, nyakkendők, ingek, gallérok, kékélők és keztyűk; különböző emléktárgyak, ugymint: albumok, képkeretek, karkötők, óraláncok, zsuzsuk, pénztárczák, varró és himző készletek, himzési előminták, illatszerek, illatszertartók, bonboniérek, — továbbá kész női és gyermekfelöltők, egész gyermek ruhák, sapkák, kalapok, schwallok és karmantyuk, szárharisnyák nemkülönb topánok és eszmák, ugy félezcipők és papucsok is valamint férfi és gyermek-kalapok, sétabotok, vasuti zóna utazó bőröndök,

honi gyártmányu lópokrócok,

plüsch-takarók, plaidek, téli kötött kendők ousó áron kaphatók.

Sok oldalról hangoztatott óhajnak megfelelőleg lábbeli javító-műhelyt is rendeztem be, és a nálam vásárolt lábbeliket igen csinosan és jól kijavítottam és megtalpalattam.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Farsangi idénycikkek.